

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Kateřiny Kozákové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **X. Y.**, narozený N.
hlášený pobyt X
zastoupen obecným zmocněncem M. N.
bytem X

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Praha**
sídlem Kaplanova 2055, 14800 Praha 4

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícího ve vydání výjezdního příkazu dne 8. 1. 2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce je státním občanem Ukrajiny a v České republice pobýval z titulu dočasné ochrany, která mu byla udělena dne 24. 10. 2022 z důvodu sloučení s jeho manželkou podle § 51 zákona č. 221/2003 o dočasné ochraně (dále jen „zákon o dočasné ochraně“). Dne 13. 1. 2025 doručil soudu žalobu nadepsanou jako „ŽALOBA na ochranu před nezákonným zachem žalovaného zrušení vízy dočasné ochrany a vydání výjezdního příkazu“ a jako žalovaný správní orgán označil Policii České republiky, Krajské ředitelství Hlavního města Prahy. Konkrétně se žalobce domáhal vydání následujících výroků:
 - I. *Zasah žalovaného, spočívající zrušení vízy dočasné ochrany č. 902062344 (platnost od 01.04.2024 do 31.03.2025) a vyloučení z poskytnutí dočasné ochrany, byl nezákonný.*
 - II. *Žalovanému se zakazuje pokračovat v porušení žalobce a přikazuje se mu, aby vyznačil platnost dočasné ochrany cestovním dokladu žalobce.*
 - III. *Zasah žalovaného, spočívající v tom, že žalobci de 08.01.2025 byl vydán výjezdní příkaz, byl nezákonný.*
 - IV. *Žalovanému se zakazuje pokračovat v porušení práv žalobce a přikazuje se mu, aby zrušil výjezdní příkaz a zrušení vyznačil do cestovního dokladu na štítku výjezdního příkazu.*
2. Usnesením ze dne 13. 3. 2025, č. j. 3 A 4/2025-26, soud rozhodl, že v části, ve které se žalobce domáhá určení nezákonného zásahu spočívajícího ve zrušení dočasné ochrany a uložení povinnosti vyznačit platnost dočasné ochrany v cestovním dokladu žalobce (I. a II. část žalobního petitu), se žaloba vylučuje k samostatnému projednání. Žalobce totiž namítal nezákonnost dvou různých zásahů, které byly provedeny dvěma různými orgány.
3. O části vyloučené k samostatnému projednání soud rozhodl rozsudkem ze dne 30. 6. 2025, č. j. 3 A 35/2025-31. Soud v tomto rozsudku konstatoval, že zásah Ministerstva vnitra spočívající ve vyznačení zániku dočasné ochrany podle § 5 odst. 8 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „zákon č. 65/2022 Sb.“), ke dni 27. 8. 2024 z důvodu spočívajícího v udělení kanadského víza, byl nezákonný.
4. V projednávané věci se soud zbývá tím, zda byl výjezdní příkaz vydán v souladu se zákonem.

Žaloba

5. Žalobce v žalobě uvádí, že je občanem Ukrajiny, a že byl držitelem dočasné ochrany na území ČR. Žalobce tvrdí, že mu bylo dne 8. 1. 2025 zrušeno vízum dočasné ochrany a že mu byl vydán výjezdní příkaz z důvodu neprodloužení dočasné ochrany jeho manželce.
6. Žalovaná podle žalobce porušila zákon č. 65/2022 Sb., zákon o dočasné ochraně a zákon č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
7. Žalobce uvádí, že žalovaná měla při vydávání výjezdního příkazu posuzovat dopad rozhodnutí na soukromý a rodinný život. Dále uvádí, že z vydání výjezdního příkazu je žalobci uložena povinnost vycestovat z území ČR na Ukrajinu, kde probíhá válka. Takové vycestování by podle žalobce bylo v rozporu s principem *non-refoulement*.

Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření uvádí, že se žalobce dne 8. 1. 2025 dostavil na odbor cizinecké policie, oddělení pobytových kontrol, pátrání a eskort. Ke kontrole předložil cestovní doklad Ukrajiny a zároveň povolení k pobytu na území Maďarska s platností do 2. 2. 2022. V cestovním dokladu bylo vylepeno kanadské pobytové vízum s platností od 27. 10. 2022 do 27. 10. 2025. Žalobce podle žalované nepředložil žádné doklady, ze kterých by vyplývalo, že je jeho pobyt v České republice v souladu se zákonem o pobytu cizinců.
9. Lustrací osoby žalobce bylo zjištěno, že od 1. 4. 2023 pobýval na území České republiky na základě udělené dočasné ochrany. Dne 16. 4. 2024 bylo se žalobcem zahájeno Ministerstvem vnitra České republiky, odborem azylové a migrační politiky řízení ve věci odnětí dočasné ochrany. Dočasná ochrana byla žalobci udělena podle § 51 zákona o dočasné ochraně, tedy z důvodu sloučení rodiny – s manželkou Z. Y. Manželka si však platnost oprávnění neprodloužila a toto oprávnění tak zaniklo ke dni 31. 3. 2023. Ministerstvo vnitra ČR proto žalobci dočasnou ochranu odňalo podle § 10 odst. 3 zákona o dočasné ochraně s tím, že dočasná ochrana zanikla dne 27. 8. 2024.
10. Na výzvu soudu žalovaná své vyjádření upřesnila. Uvedla, že dočasná ochrana sice zanikla dne 27. 8. 2024, ale zanikla podle § 5 odst. 8 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. s tím, že žalobce disponuje platným kanadským vízem. Zánik dočasné ochrany patří podle žalované do gesce Ministerstva vnitra ČR.
11. Ve svém vyjádření dále žalovaná uvedla, že vydání výjezdního příkazu nepovažuje za nezákonné. Žalobce podle žalované pobýval na území ČR bez platného oprávnění k pobytu. Vzhledem k válečnému konfliktu na Ukrajině, kde došlo k vpádu vojsk Ruské federace na území Ukrajiny, žalovaná nezahajovala řízení o správním vyhoštění, které by bylo zjevně nepřiměřené a neúčelné. Místo toho vydala žalobci výjezdní příkaz s platností do 14. 1. 2025. Žalobce si během platnosti výjezdního příkazu požádal o vízum za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a žalovaná jeho pobyt považuje za trpěný.

Posouzení žaloby soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální požadavky na ni kladené.
13. Žalobce s žalobou spojil návrh na vydání předběžného opatření. Tento návrh soud zamítl usnesením ze dne 4. 2. 2025, č. j. 3 A 4/2025-23.
14. Za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud o věci samé bez nařízení ústního jednání (ani jeden z účastníků nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Nezákonnost vyznačení zániku dočasné ochrany

15. Jak je uvedeno výše, tak soud v rozsudku č. j. 3 A 35/2025-31 konstatoval, že Ministerstvo vnitra se dopustilo nezákonného zásahu tím, že vyznačilo zánik dočasné ochrany podle § 5 odst. 8 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. ke dni 27. 8. 2024 z důvodu spočívajícího v udělení kanadského víza. Vyznačení zániku dočasné ochrany tak bylo protizákonné. Žalovaný při vydávání výjezdního příkazu při tom vycházel z cizineckého informačního systému, který spravuje právě Ministerstvo vnitra.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

16. Soud proto musel v projednávané věci nejprve posoudit, zda protizákonné vyznačení neplatnosti dočasné ochrany ve svém důsledku vede i k tomu, že bylo protizákonné i následně vydání výjezdního příkazu.
17. Podobnou situaci se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 9. 2024, č. j. 9 Azs 42/2024-46. Nejvyšší správní soud se zabýval otázkou, zda Policie České republiky může nezákonně zasáhnout do práv cizince tím, že zadrží jeho průkaz o povolení k pobytu při hraniční kontrole podle § 117 odst. 1 písm. d) a § 167 odst. 1 písm. m) zákona o pobytu cizinců, vychází-li při tom z údaje o neplatnosti tohoto dokladu v informačním systému cizinců.
18. Podle Nejvyššího správního soudu je třeba rozlišovat dvě oprávnění: oprávnění žalované zadržet průkaz o povolení k pobytu z důvodů jeho neplatnosti a oprávnění ministerstva vkládat do informačního systému cizinců údaje týkající se zániku platnosti tohoto průkazu, ať už tento zánik nastal následkem rozhodnutí, nebo jiné právní skutečnosti.
19. Nejvyšší správní soud došel k závěru, že z hlediska postupu žalované Policie České republiky bylo rozhodné pouze to, že ministerstvo zánik platnosti průkazu o povolení k pobytu vyznačilo v informačním systému cizinců.
20. V tom je situace v projednávané věci obdobná. Žalovaná při vydávání výjezdního příkazu pouze vycházela z údajů zapsaných v cizineckém informačním systému. Z těchto údajů jí přitom bylo zřejmé, že žalobce je na území České republiky bez platného pobytového oprávnění (jakkoli zánik předchozího pobytového oprávnění byl nezákonný).
21. Žalovaná proto nepochybila, když z takových údajů vycházela, jelikož sama nebyla povinna a ani oprávněna posuzovat zákonnost vyznačení zániku dočasné ochrany.

K jednotlivým žalobním námitkám

22. Žalobce v žalobě uvádí, že vydáním výjezdního příkazu je mu uložena povinnost vycestovat z území ČR na Ukrajinu, kde probíhá válka. V tom žalobce spatřuje porušení principu *non-refoulement*. Bezpečnostní situace na Ukrajině podle žalobce představuje překážku vycestování. Žalobce v žalobě uvádí, že žalovaná měla povinnost posuzovat dopad postupu na soukromý a rodinný život.
23. Žalovaná uvádí, že před vydáním výjezdního příkazu nevydala žádné rozhodnutí typu navrácení do domovského státu. Uznává, že vydání rozhodnutí o správním vyhoštění by bylo zcela nepřiměřené, neúčelné a v rozporu se zásadami správního řízení, a to s ohledem na probíhající ozbrojený konflikt na Ukrajině. Podle žalované výjezdní příkaz sloužil k vycestování, či prokázání oprávněného setrvání žalobce na území. Žalobce si podle žalované dne 13. 1. 2025 požádal o vízum za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
24. Mezi žalobcem a žalovanou je tedy sporné zejména to, jaké důsledky má vydání výjezdního příkazu. Žalobce uvádí, že v jeho důsledku dojde k vycestování na Ukrajinu a k porušení principu *non-refoulement*, zatímco žalovaná tvrdí, že žádné rozhodnutí o navrácení do domovského státu nevydala. Dále je sporné to, zda žalovaná měla či neměla při vydání výjezdního příkazu povinnost posuzovat dopady do soukromého a rodinného života.
25. Podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců „Výjezdní příkaz je doklad, který vydá z moci úřední policie po zrušení krátkodobého víza nebo po ukončení přechodného pobytu na

území, při vydání rozhodnutí o povinnosti opustit území nebo rozhodnutí, kterým byla stanovena nová doba k vycestování, nebo při správním vyhoštění, [...]“.

26. Podle § 50 odst. 3 zákona o pobytu cizinců „Výjezdním příkazem cizinec prokazuje oprávnění setrvat na území pouze pro účely vycestování z území; v době jeho platnosti není cizinec při setrvání na území oprávněn podat žádost o udělení dlouhodobého víza nebo povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, s výjimkou žádosti podané podle § 33 odst. 1 a § 42e. Platnost výjezdního příkazu zaniká vycestováním cizince z území“.
27. K povaze výjezdního se Nejvyšší správní soud vyjádřil například v rozsudku ze dne 25. 9. 2013, č. j. 8 As 119/2012-32. Nejvyšší správní soud uvedl, že

Ačkoliv výjezdní příkaz umožňuje cizinci s ohledem na § 17 zákona o pobytu cizinců legálně pobývat přechodně na území republiky, výjezdní příkaz není ani vízum, ani pobytovým oprávněním. Jedná se o doklad, který opravňuje cizince k pobytu na území poté, co mu zaniklo právo na setrvání na území České republiky: např. po zrušení nebo uplynutí platnosti krátkodobého víza, po ukončení přechodného pobytu na území nebo v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, k němuž se vízum nevyžaduje, nebo při správním vyhoštění, po zrušení nebo uplynutí platnosti dlouhodobého víza, po zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, pokud uplynula platnost víza, po zrušení nebo zániku platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, nebo po ukončení poskytování ochrany na území. Cizinec je na jeho základě oprávněn pobývat po dobu, která je nezbytná k provedení neodkladných úkonů a k vycestování z tohoto území; zákon nepředpokládá jeho obnovení (srov. § 50 odst. 4 zákona o pobytu cizinců).“)

(pozn. podtržení doplnil městský soud)

28. V rozsudku ze dne 27. 10. 2021, č. j. 8 Azs 303/2019-49, Nejvyšší správní soud uvedl, že jakkoliv má vydání výjezdního příkazu vést primárně k přípravě na vycestování cizince z území ČR, **nemůže-li cizinec vycestovat, má právo v době platnosti výjezdního příkazu požádat o povolení k přechodnému pobytu, mj. o vízum za účelem strpění pobytu** podle § 33 zákona o pobytu cizinců.
29. Z judikatury Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že výjezdní příkaz je doklad, který opravňuje cizince k pobytu na území. Žalobce tedy po dobu platnosti výjezdního příkazu nepobýval na území ČR neoprávněně. Během jeho platnosti mohl činit neodkladné úkony směřující k vycestování nebo požádat o vízum za účelem strpění s tím, že jeho udělením získá pobytové oprávnění. Z uvedeného je podle soudu zjevné, že vydání výjezdního příkazu není obdobou rozhodnutí o povinnosti opustit území nebo správního vyhoštění. Žalovaná žádné takové rozhodnutí nevydala. Není tedy pravdou, že by vydáním výjezdního příkazu byla žalobci uložena povinnost vycestovat z území ČR na Ukrajinu, kde probíhá válka.
30. Dle žalované si žalobce o vízum za účelem strpění pobytu na území požádal a jeho pobyt je nyní považován za trpěný.
31. Žalovaná nepochybila ani tím, že nezohlednila dopady vydání výjezdního příkazu na soukromý a rodinný život žalobce. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 4. 2014, č. j. 6 Azs 21/2014-32, uvedl, že prostor pro zohlednění vlivu na soukromý a rodinný život cizince zákon o pobytu cizinců poskytuje především ve fázi vydání rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. o předcházejícím „řádném“ pobytovém titulu, tj. ve fázi, která předchází vydání výjezdního příkazu. Dále zohlednění soukromého či rodinného života cizince zákon o pobytu cizinců prikazuje ve fázi, kdy již cizinec na území České republiky nedisponuje žádným pobytovým oprávněním a má být z tohoto důvodu z území České republiky rozhodnutím nuceně vyhoštěn. Samotný výjezdní příkaz naopak jako doklad, resp. administrativní opatření, cizince opravňuje k přechodnému pobytu na území. Nejvyšší

správní soud proto uzavřel, že z povahy věci není pro vážení dopadu na soukromý a rodinný život při vydávání výjezdního příkazu prostor.

32. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že by žalovaná postupovala v rozporu s § 50 zákona o pobytu cizinců. Žalobce neuvádí, v čem konkrétně spatřuje porušení § 50 zákona o pobytu cizinců, resp. jakou konkrétní povinnost žalovaná porušila.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Soud proto s ohledem na výše uvedené nezbylo, než žalobu zamítnout podle § 87 odst. 3 s. ř. s. Pokud jde o náklady řízení, žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalované žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku podle § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žalobce nemá právo na náhradu nákladu řízení. Třetím výrokem soud rozhodl, že se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. června 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu